

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده زیست‌شناسی

پژوهشگاه رویان
مرکز تحقیقات علوم سلولی
مرکز تحقیقات پزشکی تولیدمثل

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناس ارشد در رشته زیست‌شناسی تکوین

عنوان:

بررسی الگوی متیلاسیون DNA ژن‌های تکوینی *Pou5f1 (Oct4)* و
Peg1 (Mest) در جنین‌های منجمد-ذوب‌شده‌ی موش

نگارش:

معصومه رجب‌پور نیک‌نام

استاد راهنما:

دکتر پوپک افتخاری یزدی

اساتید مشاور:

دکتر مهدی توتونچی

دکتر مریم شاه‌حسینی

تابستان ۸۹

به یاد داشته باشیم که اگر در آزمایشگاه‌های خود با امنیت به تحقیق مشغولیم، این آرامش را مدیون انسان‌های بزرگی هستیم که خالصانه از جان و مال و عمر خویش مایه گذاشتند تا ما به این آرامش برسیم. درود بر همه‌ی آن‌ها و بر دکتر سعید کاظمی آشتیانی.

یادشان گرامی باد.

این اثر را تقدیم می‌کنم به:

عزیز و بزرگواری که گرچه هست اما چشمان من لیاقت دیدن وجود مقدس او را ندارند. روشنگری که با نور زیبای خود راه را روشن می‌کند و به‌زودی همه‌جا از نور او درخشان خواهد شد.

درود خداوند بر او باد.

عزیزانی که خوبی‌های وجودم را بعد از لطف پروردگار، مدیون بزرگواری و محبت آنان می‌دانم:

پدر عزیزم، معلم بزرگی که تحقیق، تدبیر در امور و درست زیستن را به‌من آموخت و

مادر عزیزم، فرشته‌ی مهربانی که محبت، ظرافت و دقت در کارها را به‌من هدیه داد.

خواهر عزیزم و همسر مهربانشان و خانواده‌ی گرم آن‌ها که در این مدت کریمانه از من حمایت کردند و با گرمی و محبت و نشاط خود، تحمل خستگی‌ها و شکست‌ها را برایم آسان ساختند.

خواهرانم و خانواده‌های آن‌ها که با محبت خود، آرامش خاطر من بودند.

و

تمامی کسانی که از کودکی تا به‌حال کمک کردند تا **خودم** باشم.

با سپاس از

- پروردگار مهربانم، هم او که در لحظات ناتوانی، سرخوردگی، تنهایی و اضطراب، بهترین تکیه‌گاه و قوت‌قلب و درلحظات آرامش، خوشی و موفقیت، یاور و همدم خوب من بود و هست و این تحقیق نه کار من که تمامی‌اش لطفی بود از جانب او که همتایی ندارد.
- استاد راهنمای عزیزم خانم دکتر پوپک افتخاری یزدی به‌خاطر پشتیبانی بی‌نظیرشان و آرامشی که همیشه پس از صحبت با ایشان به‌من دست می‌داد و باعث می‌شد تا با نیروی بیشتری به ادامه‌ی کار پردازم و با تشکر از این‌که به صحبت‌ها و نظراتم توجه کردند و مشکلات کار را از پیش پای من برداشتند.
- استاد مشاور صورم آقای دکتر مهدی توتونچی که همیشه با صبر و حوصله پاسخگوی سؤالات من بودند و در تمام طول کار از راهنمای‌های خوب و به‌جای ایشان بهره‌مند شدم.
- استاد مشاور خوبم خانم دکتر شاه‌حسینی.
- همکاران خوبم در آزمایشگاه جنین‌شناسی به‌ویژه خانم دالمن، خانم حسنی، خانم طاهایی و ...
- آقای دکتر دانش‌زاده و کارکنان بخش حیوانخانه: آقای بهروزی، آقای توکل، آقای مصطفایی و آقای خیمه.
- همکاران عزیزم در آزمایشگاه مولکولی: خانم صمدیان، خانم شاهسونی و خانم مرادمند.
- همکاران خوبم در آزمایشگاه ژنتیک به‌ویژه خانم برجیان، خانم فاطمی، آقای امیری، خانم حبیبی و ...
- عزیزان زحمتکش بخش خدمات: آقای جهان‌بین، آقای گنجی، خانم عباسی، خانم میرزایی، آقای ستاری و ...
- آقای لطفی‌پناه و آقای علیزاده در قسمت کتابخانه.
- بزرگوارانی که عنوانی در این طرح نداشتند اما با کمک و راهنمایی مفیدشان همراهیم کردند:
- آقای روح‌الله فتحی که برای من ارزش استاد را دارند، استاد پرنشاط و بزرگواری که افتخار می‌کنم مدتی تحت آموزش ایشان بودم.
- آقای علی فرخی به‌خاطر تمام کمک‌های بی‌دریغشان.
- خانم اعظم پیلتن که هرآنچه آموخته‌بودند خالصانه و بی‌دریغ در اختیارم گذاشتند و صبورانه به‌من آموزش دادند.
- دوستان خوبم به‌خاطر همدردی‌ها، محبت‌ها و قوت‌قلبشان.
- مسئولین محترم پژوهشگاه رویان و دانشگاه علم و فرهنگ به‌خاطر فراهم نمودن امکانات این مطالعه.

چکیده

مقدمه: امروزه انجمادشیشه‌ای به منظور حفظ جنین‌های اضافی در ART، در حال تبدیل شدن به یک روش رایج است، اما تأثیرات ژنتیکی این روش مورد ابهام است. هنوز مشخص نیست که جنین‌های ذوب شده‌ای که به لحاظ مورفولوژی طبیعی هستند، از نظر ژنتیکی هم طبیعی باشند. از آنجایی که متیلاسیون DNA نواحی تنظیمی ژن می‌تواند بیان ژن را مهارسازد، در این مطالعه اثر انجماد شیشه‌ای با کرایوتاپ بر متیلاسیون DNA و سطح بیان دو ژن تکوینی *Oct4* و *Mest* در بلاستوسیست‌های موش، مورد بررسی قرار گرفته است.

روش‌ها: جنین‌های دوسلولی با روش فلاشینگ لوله‌ی رحم از موش سوپراووله جمع‌آوری شده و به دو گروه کنترل و آزمون تقسیم شدند. جنین‌های دوسلولی گروه کنترل مستقیماً تا مرحله‌ی بلاستوسیست کشت داده شدند، در حالی که جنین‌های دوسلولی گروه آزمون ابتدا تا رسیدن به مرحله‌ی چهار تا هشت سلولی کشت شده و سپس با روش انجماد شیشه‌ای با استفاده از کرایوتاپ، منجمد و پس از دو تا شش ماه ذوب شدند و تا رسیدن به مرحله‌ی بلاستوسیست کشت داده شدند. بلاستوسیست‌هایی که از نظر مورفولوژی طبیعی بودند، انتخاب و DNA و RNA آن‌ها استخراج شد. برای بررسی وضعیت متیلاسیون DNA و بیان کمی این ژن‌ها به ترتیب، روش تعیین توالی بی‌سولفیت و Real-time RT-PCR مورد استفاده قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج حاصل از آنالیز کمی PCR نشان داد که سطح بیان هر دو ژن *Oct4* و *Mest* در گروه آزمون نسبت به گروه کنترل کاهش یافته است. همچنین بررسی متیلاسیون DNA نشان داد که وضعیت ایمپرینت ژن *Mest* در گروه آزمون نسبت به گروه کنترل از نظم یکسانی برخوردار نیست همچنین در این گروه یک دی‌نوکلئوتید CpG در ناحیه‌ی پروموتور *Oct4* به صورت هایپرمتیله دیده می‌شود.

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که روش انجماد شیشه‌ای با کرایوتاپ اثری منفی بر سطح بیان ژن‌های *Oct4* و *Mest* در این جنین‌ها دارد و به نظر می‌رسد که این روش انجمادی می‌تواند الگوی متیلاسیون DNA ناحیه‌ی پروموتور این دو ژن را تغییر دهد. احتمالاً کاهش سطح بیان ژن *Oct4* با هایپرمتیله شدن دی‌نوکلئوتید CpG ذکر شده در این ژن مرتبط است.

کلید واژگان: انجماد شیشه‌ای، کرایوتاپ، بلاستوسیست، ژن *Oct4*، ژن *Mest*.

فهرست شکل‌ها

- شکل (۱-۱): کرایوتاپ. ۱۱
- شکل (۲-۱): واکنش متیلاسیون توسط DNA متیل ترانسفرازها (DNMTs) کاتالیزمی شود. ۱۴
- شکل (۳-۱): متیلاسیون *de novo* و حفاظتی DNA ژنومی. ۱۵
- شکل (۴-۱): مکانیسم‌های پیشنهادی مهار رونویسی توسط متیلاسیون سیتوزین. ۱۷
- شکل (۵-۱): (A) برنامه‌ریزی مجدد متیلاسیون در لایه‌ی زاینده و جنین‌های پیش از لانه‌گزینی. ۱۸
- شکل (۶-۱): واکنش بی‌سولفیت. ۲۵
- شکل (۷-۱): تیمار سدیم بی‌سولفیت CpGها. ۲۶
- شکل (۸-۱): نقشه برش ناقل pTZ57R/T. ۳۰
- شکل (۹-۱): کلونینگ محصول PCR. ۳۰
- شکل (۱۰-۱): واکنش تعیین‌توالی سنگر. ۳۱
- شکل (۱۱-۱): یک الکتروفورگرام از یک واکنش تعیین‌توالی که خاتمه یافته. ۳۳
- شکل (۱-۲): تزریق داخل صفاقی به موش. ۳۶
- شکل (۲-۲): اجزای تشکیل‌دهنده‌ی پیپت دهانی. ۴۱
- شکل (۳-۲): کشتن موش به‌روش جابجایی مهره‌ی گردنی. ۴۲
- شکل (۴-۲): جداسازی لوله‌ی رحم. ۴۲
- شکل (۵-۲): جداسازی با توجه به محل دقیق لوله‌ی رحم. ۴۳
- شکل (۶-۲): بلاستوسیت‌های طبیعی. ۴۸
- شکل (۷-۲): پلیت محیط‌کشت حاوی کلونی‌های آبی و سفید. ۶۲
- شکل (۸-۲): دستگاه تعیین‌توالی DNA. ۶۴
- شکل (۹-۲): نرم‌افزار BIQ Analyzer. ۶۵
- شکل (۱-۳): بررسی محصولات PCR بر روی ژل آگارز ۱/۸ درصد. ۶۹
- شکل (۲-۳): بیان نسبی رونوشت‌های ژن‌های *Mest* و *Oct4* در جنین‌های منجمد-ذوب‌شده‌ی موش نسبت به گروه کنترل. ۷۰
- شکل (۳-۳): بررسی DNA تیمار شده‌ی قطعات ژنی موردنظر بر روی ژل آگارز ۱/۵ درصد. ۷۱
- شکل (۴-۳): نتایج حاصل از Colony PCR قطعات ژنی موردنظر با استفاده از پرایمر عمومی M13. ۷۲
- شکل (۵-۳): وضعیت متیلاسیون ناحیه‌ی تنظیمی ژن *Mest* در بلاستوسیت‌های موش. ۷۴
- شکل (۶-۳): درصد متیلاسیون DNA کل دی‌نوکلئوتیدهای CpG موردبررسی در قطعه‌ی ژنی موردنظر. ۷۵
- شکل (۷-۳): وضعیت متیلاسیون ناحیه‌ی تنظیمی PR ژن *Oct4* در بلاستوسیت‌های موش. ۷۷

شکل (۳-۸): وضعیت متیلاسیون ناحیه‌ی تنظیمی PE ژن *Oct4* در بلاستوسیست‌های موش. ۷۸

شکل (۳-۹): وضعیت متیلاسیون ناحیه‌ی تنظیمی DE ژن *Oct4* در بلاستوسیست‌های موش. ۷۹

فصل اوّل

مقدمه و مروری بر مطالعات

مقدمه: حفظ انجمادی^۱ جنین‌های اضافی به صورت روزمره در روش‌های کمک‌باروری انسان اجرا می‌شود. این روش، منبعی از جنین‌هایی را فراهم می‌سازد که می‌توانند برای استفاده در دوره‌های بعدی درمان، ذوب‌شوند. به‌طور متداول، توانایی زنده‌ماندن جنین‌های منجمدشده بر ارزیابی مورفولوژیکی آنها استوار است که این ارزیابی، پیش‌بینی درستی درمورد سلامت جنین فراهم‌نمی‌کند. انجماد جنین منجر به کاهش قابل‌توجهی در پتانسیل لانه‌گزینی^۲، می‌گردد و اثر طولانی‌مدت آن نیز ناشناخته است (۱).

امروزه روش انجماد شیشه‌ای^۳ به نسبت روش سردکردن آهسته^۴، بسیار مورد توجه است، زیرا ساده‌تر، ارزان‌تر و سریع‌تر از روش سردکردن آهسته به حساب می‌آید و از جنین‌ها در برابر آسیب‌های ناشی از سرما، محافظت می‌کند (۲). روش کرایوتاپ^۵ به عنوان یکی از روش‌های انجماد شیشه‌ای، ساده، سریع و به‌سهولت قابل‌یادگیری است و جهت انجماد تخمک‌ها و جنین‌های انسانی در تمام مراحل رشد، قابل استفاده است. در این روش نه تنها حجم ماده‌ی محافظ انجمادی^۶ همراه جنین بر روی کرایوتاپ کم است بلکه سرعت سردکردن نیز به دلیل تماس جنین با نیتروژن مایع افزایش یافته است (۳).

هر چند پس از این دستکاری جنین‌های تولیدشده در محیط آزمایشگاهی (انجماد شیشه‌ای)، آنها از نظر ظاهری و مورفولوژیک، طبیعی به نظر می‌رسند ولی درباره‌ی تکوین پس از لانه‌گزینی آنها به‌طور طبیعی ضمانتی وجود ندارد. در سال‌های اخیر گزارش‌های بسیاری درباره‌ی تأثیرات سوء انجماد بر تکوین پس از لانه‌گزینی جنین داده شده است. به‌علاوه در بیشتر جنین‌ها این تغییرات و نقایص مورفولوژیکی به‌نحوی است که باعث عدم تکوین یا عدم لانه‌گزینی جنین می‌شود. این احتمال وجود دارد که انجماد، یک‌سری از ژن‌های دخیل در تکوین طبیعی را دستخوش تغییر سازد و باعث

---

1. Cryopreservation

2. Implantation

3. Vitrification

4. Slow cooling

5. Cryotop

6. Cryoprotectant

کاهش یا افزایش بیان آن‌ها گردد که این تغییر بیان، در مراحل بعدی تکوین، منجر به توقف تکوین طبیعی جنین شود.

متیلاسیون DNA از جمله تغییرات اپی ژنتیکی است که نقش مهمی در تنظیم بیان ژن دارد و برای تکوین طبیعی پستانداران ضروری است (۴، ۵).

متیلاسیون DNA به وسیله‌ی اضافه شدن یک گروه متیل به کربن شماره‌ی ۵ حلقه‌ی سیتوزین^۱ در دی‌نوکلئوتیدهای CpG^۲ صورت می‌گیرد. آنزیم‌های DNA متیل ترانسفراز^۳ (Dnmt) در انتقال گروه متیل به CpGها دخیلند (۶).

حضور ۵-متیل سیتوزین در پروموتور^۴ و دیگر نواحی تنظیمی ژن، اتصال عوامل رونویسی^۵ و دیگر پروتئین‌ها را به DNA دستخوش تغییر می‌سازد که برای این امر، پروتئین‌های متصل‌شونده به DNA^۶ متیله و آنزیم‌های هیستون‌داستیلاز^۷ را به خدمت می‌گیرد. طی این فرایندها، کروماتین نزدیک جایگاه آغاز رونویسی ژن، فشرده می‌شود. هر دو مکانیسم مطرح شده، رونویسی را مسدود کرده و منجر به خاموشی ژن^۸ می‌گردند (۷).

در ژنوم پستانداران نسبتی از ژن‌ها بسته به این که از پدر یا مادر به ارث می‌رسند، تنها از یکی از دو آلل بیان می‌شوند. ژن‌هایی که دارای چنین حالتی مختص مبداء والدی هستند، به عنوان ژن‌های ایمپرینت^۹ شناخته می‌شوند که این مکانیسم اپی ژنتیکی، ایمپرینت ژنومی^{۱۰} نام دارد (۸). ژن‌های ایمپرینت در کنترل رشد جنین نقش‌هایی کلیدی بازی می‌کنند و ایمپرینت تغییر یافته می‌تواند باعث نقایصی در رشد گردد (۹). ژن *Peg1/Mest* یک ژن ایمپرینت است که بیان پدری دارد. این ژن به میزان بالایی در بافت‌های جفت انسان از جمله سیتوتروفوبلاست پرزدار^{۱۱} و اندوتلیوم رگ‌دار^{۱۲} بیان می‌شود (۸).

عامل رونویسی Oct4 در تکوین جنین نقش مهمی دارد (۱۰). این ژن به دلیل نفوذش روی هر دو تنظیم‌کننده‌های رونویسی و پس از رونویسی، قادر است به صورت مستقیم یا غیرمستقیم بر بسیاری

---

^۱. Cytosine

^۲. CpG dinucleotide

^۳. DNA methyltransferase

^۴. Promoter

^۵. Transcription factors

^۶. Methyl-DNA-binding proteins

^۷. Histone deacetylase

^۸. Gene silencing

^۹. Imprinted genes

^{۱۰}. Genomic imprinting

^{۱۱}. Villous cytotrophoblast

^{۱۲}. Vascular endothelium

از فرایندهای ضروری در مدت برنامه‌ی تکوین اولیه تأثیرگذار، این فرایندها عبارتند از: بازآرایی^۱ کروماتین، تنظیم اپی ژنتیکی، آپوپتوز، تنظیم چرخه‌ی سلولی و سیگنالینگ (۱۱).

با توجه به نقش متیلاسیون DNA در تنظیم بیان ژن *Oct4* (۱۲-۱۴) و ایمپرینت ژنومی (۴) و تأثیر استرس محیطی از قبیل کشت در محیط آزمایشگاهی^۲ بر متیلاسیون ژن های ایمپرینت در جنین های پیش از لانه گزینی^۳ (۱۵)، بر آن شدیم تا اثر انجماد شیشه‌ای با کرایوتاپ را بر الگوی متیلاسیون DNA این ژن های دخیل در تکوین بررسی نماییم.

با توجه به توضیحات داده شده، اهداف این تحقیق عبارتند از:

۱- مقایسه‌ی میزان بیان ژن های *Oct4* و *Mest* در سطح mRNA در جنین های منجمد شده به روش انجماد شیشه‌ای با کرایوتاپ، و جنین های طبیعی موش.

۲- بررسی الگوی متیلاسیون DNA نواحی تنظیمی ژن های *Oct4* و *Mest* در جنین های منجمد شده به روش انجماد شیشه‌ای با کرایوتاپ و جنین های طبیعی موش.

۳- بررسی ارتباط بین متیلاسیون DNA نواحی تنظیمی ژن های *Oct4* و *Mest* با سطح بیان این ژن ها.

لازم به ذکر است که تاکنون مطالعه‌ای در زمینه‌ی بررسی الگوی متیلاسیون ژن های تکوینی در جنین های منجمد شده‌ی موش صورت نگرفته و هدف از انجام این طرح این است که نشان دهیم آیا انجماد، تأثیری بر الگوی متیلاسیون DNA ژن های تکوینی در موش دارد؟ به علاوه با انجام این تحقیق، حقایق در راستای فرایندهای ژنتیکی و اپی ژنتیکی تکوین جنین روشن خواهد شد.

---

^۱. Remodeling

^۲. *In vitro*

^۳. Preimplantation embryos

۱-۱ حفظ انجمادی

از دهه‌ی ۱۹۷۰، حفظ انجمادی جنین‌ها، ابزار سودمندی برای جنین‌شناسی بوده‌است که بخشی اساسی و ضروری در تکنولوژی‌های تولیدمثل می‌باشد. حفظ انجمادی به معنای ذخیره‌ی مواد زیست‌شناختی (بیولوژیک) در زیر نقطه‌ی انجماد آب است، به گونه‌ای که این مواد متلاشی‌نشوند (۲). این ابزار جهت ذخیره‌ی طولانی‌مدت جنین‌های با ارزش آزمایشگاهی، جنین‌های چهارپایان و گونه‌های در معرض خطر و نیز جنین‌های انسانی مورد استفاده قرار می‌گیرد (۱۶).

شش مرحله برای حفظ انجمادی وجود دارد:

۱- مواجه شدن با مواد محافظ انجمادی

۲- سرد کردن تا دماهای زیر صفر درجه‌ی سانتی‌گراد

۳- ذخیره در نیتروژن مایع^۱

۴- ذوب مجدد (گرم کردن)

۵- حذف مواد انجمادی

۶- بازگشت به محیط کشت (۱۷).

۱-۱-۱ روش‌های حفظ انجمادی جنین‌ها

بر اساس سرعت و میزان سرد کردن، این روش‌ها عبارتند از:

۱- سرد کردن آهسته

۲- انجماد شیشه‌ای

۱-۱-۱-۱ سرد کردن آهسته

اساس این روش بر آبگیری، استوار است. این روش اجازه می‌دهد که محلول‌ها بین قسمت‌های داخلی و خارجی سلول، بدون ایجاد اثرات اسموتیک جدی، مبادله شوند (۱۸). حساسیت نسبت به سرما در جنین، بستگی به مرحله‌ی رشد جنینی و شرایط کشتی دارد که جنین در آن رشد می‌کند (۱۹). به علاوه موفقیت در سرد کردن آهسته بستگی به دستیابی به بهترین تعادل، بین میزان خروج آب از سلول و تبدیل آن به یخ در خارج از سلول دارد. تعادل، توسط غلظت پایین مواد انجمادی (مواد شیمیایی هستند که از تجمع مولکول‌های آب با یکدیگر برای تشکیل فرم یخ جلوگیری می‌کنند و برای آبگیری آب داخل سلولی ضروری می‌باشند (۱۷)) و میزان سرمای آهسته، قابل دستیابی است و

^۱. Liquid nitrogen

اجازه می‌دهد که آبیگری در طول سردکردن اتفاق افتد. در این روش، آبیگری جنین‌ها، معمولاً به وسیله‌ی قراردادن جنین در محلول محتوی ۱۰ تا ۱۱ درصد محافظ انجمادی نافذ، قابل‌دستیابی است. سپس دما، کاهش یافته و رشد کریستال‌های یخ به وسیله‌ی seeding آغاز می‌شود. seeding، تغییر از حالت آب به یخ را القاء می‌کند. وقتی کریستال یخ رشد می‌کند، آب به فرم جامد تبدیل می‌شود و همچنین افزایش غلظت محلول خارج سلولی، منجر به خروج آب از سلول می‌شود (۲۰).

برای اولین مرتبه، جنین‌های موش با استفاده از روش سردکردن آهسته در سال ۱۹۷۲ منجمد شدند (۲۱). ویلموت^۱ و روسون^۲ در سال ۱۹۷۳ برای اولین بار با استفاده از این تکنولوژی به‌طور موفقیت‌آمیزی جنین‌های گاوی را منجمد کردند که به دنبال گرم‌کردن و انتقال جنین، به تولد زنده منجر گردید. در حوزه‌ی انجماد جنین‌های انسانی، اولین تولد زنده از جنین‌های منجمد شده تا سال ۱۹۸۳ گزارش نشده بود (۲۲). چراکه جنین‌های تولید شده در آزمایشگاه، نسبت به آسیب‌های ناشی از سرما بسیار حساس‌تر از جنین‌های تولید شده در بدن می‌باشند (۲۳).

۲-۱-۱-۱-۱-۱ انجماد شیشه‌ای

انجماد شیشه‌ای که اولین بار توسط رال^۳ و فاهی^۴، در سال ۱۹۸۵ مطرح شد، روشی است ارزان‌قیمت که به‌طور وسیع برای حفظ انجمادی جنین‌های پستانداران، مورد استفاده قرار می‌گیرد (۲۴). در این فرایند، سلول‌ها به جسم جامد بی‌شکل فاقد ساختار کریستالی، شبیه شیشه منجمد می‌شوند که با ترکیبی از مواد محافظ انجمادی و سرمای بسیار زیاد امکان‌پذیر است (۳)، در این فرایند، تشکیل یخ داخل و خارج سلول با شکلی شبیه شیشه جایگزین می‌شود. در دماهایی که به اندازه‌ی کافی پایین هستند (۱۳۰- درجه‌ی سانتی‌گراد) محلول‌ها بسیار چسبنده شده و بدون تشکیل شکل یخ، جامد می‌شوند. بنابراین آبیگری و افزایش چسبندگی^۵، به وسیله‌ی سردکردن سریع رخ می‌دهد (۱۷). چون در این روش از کریستالیزه شدن یخ جلوگیری می‌شود، خطر صدمه به جنین‌های پستانداران طی حفظ انجمادی را به حداقل می‌رساند (۲۴). انجماد شیشه‌ای می‌تواند برای جنین‌ها در تمام مراحل پیش از لانه‌گزینی، کاربرد داشته باشد. هر چند هنوز نامشخص است که کدام مرحله‌ی تکوین جنین، قادر

1. Wilmut

2. Rowson

3. Rall

4. Fahy

5. Viscose

6. Viscosity

به تحمل فرایند انجمادشیشه‌ای خواهد بود و بعد از ذوب، بالاترین درجه‌ی حیات را نشان خواهد داد (۲۴).

۲-۱-۱ مواد محافظ انجمادی

مواد محافظ انجمادی، مواد شیمیایی هستند که از تجمع مولکول‌های آب با یکدیگر برای تشکیل شکل یخ، جلوگیری می‌کنند و می‌توانند آب را بدون تشکیل کریستال، شبیه شیشه سازند (۱۷). این مواد برای آبیگری آب داخل سلولی ضروری هستند به علاوه، نقطه‌ی انجماد پایین آن‌ها، زمان بیشتری برای آبیگری ایجاد می‌کند (۲۵)، زیرا ارگان‌ها حتی در صورت وجود مقدار بسیار کم شکل یخ نیز آسیب می‌بینند. این مسأله به خاطر اهمیت ارتباطات سلولی می‌باشد که می‌بایستی به منظور عملکرد مناسب حفظ شوند (۱۶). لازمه‌ی یک محافظ انجمادی، بالابودن قدرت نفوذ و سمیت پایین آن است (۲۶). تلاش دانشمندان بر روی کاهش سمیت مواد محافظ انجمادی متمرکز شده است زیرا در انجمادشیشه‌ای، اثرات شیمیایی و سمیت مواد محافظ انجمادی عامل منفی اصلی است (۲۷). انتخاب مواد محافظ انجمادی بایستی با دقت صورت گیرد، ابتدا از نظر سمیت و سپس از نظر قدرت نفوذ. این مواد در غلظت بالا سمی هستند، ولی سمیت آن‌ها در دماهای پایین و با کاهش زمان تماس جنین با آن کاهش می‌یابد (۲۵).

انواع مواد محافظ انجمادی که امروزه به کار می‌روند، عبارتند از:

اتیلن گلیکول، پروپیلن گلیکول، پلی‌وینیل‌الکل، پلی‌وینیل‌پیرولیدون، ترهالوز، پروپاندیول، دی‌متیل سولفوکساید، فیکول، گلیسرول، گلوکز.

۳-۱-۱ عوامل مؤثر در میزان موفقیت انجماد

مهم‌ترین عوامل دخیل در موفقیت انجماد جنین عبارتند از:

- مرحله‌ی تکامل جنینی: به عنوان یک عامل مهم در میزان حیات پس از انجماد اهمیت دارد. مایاک^۱ و همکارانش (۲۸) در سال ۱۹۹۳ نشان دادند که استفاده از مراحل پیشرفته‌ی تکامل باعث می‌شود که نسبت بالایی از جنین‌های منجمد شده، به بلاستوسیست‌های ثانویه تکوین یابند.
- زمان تعادل و آبیگری: این عامل با توجه به نوع ضدیخ مورد استفاده و میزان نفوذپذیری آن، متغیر است.

^۱. Miyake

- سرعت انجماد: عاملی بسیار حائز اهمیت است. مطالعه‌ای در این زمینه نشان داد که با سرعت انجماد آهسته، درصد پیشرفت جنین‌ها برای تسهیم، بالاتر بوده است (۲۹). به‌طور کلی در سرعت‌های پایین، آب داخل سلولی فرصت کافی برای خروج از سلول را دارد و محیط اطراف، یخ نمی‌زند و سلول به تدریج دهیدراته می‌شود اما اگر محیط به سرعت سرد شود آب داخل سلولی فرصت خروج از سلول را پیدا نمی‌کند و یخ می‌زند. البته چون سرعت انجماد سریع است، بلورهای یخ تشکیل شده، کوچک خواهند بود. داده‌های اخیر نشان می‌دهند که سرعت انجمادی سریع نسبت به سرعت انجمادی آهسته، ارجحیت دارد (۳۰).

۱-۱-۴ انجماد شیشه‌ای و روش‌های آن

هدف از انجماد شیشه‌ای، حفظ حیوانات در معرض انقراض و کلون کردن حیواناتی با صرفه‌ی اقتصادی بالا همچنین روشی برای فائق آمدن به مشکلات نازایی و ناباروری است (۳۱). روش‌های مختلف انجماد شیشه‌ای عبارتند از:

۱- روش OPS

۲- روش EMG

۳- روش GMP

۴- روش SSV

۵- روش Cryoloop

۶- روش Cryotop .

۱-۱-۴-۱ OPS^۱ روش

در سال ۱۹۸۰ نی‌های پلاستیکی جهت انجماد شیشه‌ای و ذخیره‌ی جنین‌ها به‌کاربرده شد (۲۶). در این روش، جنین‌ها در اثر خاصیت موئی انتهایی یک نی که قبلاً تا نصف قطر و ضخامت دیواره توسط گرما باریک شده است، در نی پرمی‌شوند (۳۲). کاهش قطر داخلی، از حجم ستون مایع کاسته (۳۳) و منجر می‌شود که میزان محلول انجمادی که همراه جنین وارد نی می‌شود بسیار کم (۲-۱ میکرولیتر) باشد (۳۲). از طرفی تماس نزدیک بین جنین و نیتروژن مایع، سرعت انجماد را افزایش می‌دهد (۲۶). ولی مشکل این روش این است که شناور کردن نی در نیتروژن مایع، نیاز به

^۱. Open Pulled Straw

درپوش دارد و از طرفی امکان شکست زوناپلوسیدا وجود دارد که در جنین‌های منجمد-ذوب شده یک پدیده‌ی شایع است (۳۴).

۲-۴-۱-۱ روش EMG^۱

در روش EMG، انجماد شیشه‌ای با استفاده از گرید میکروسکوپ الکترونی انجام می‌شود (۳۵). این روش، انتقال دما را به‌جنین تسریع کرده و تعادل کوتاه‌مدت در این روش، به جلوگیری از آسیب اسموتیک ناشی از غلظت بالای مواد محافظ انجمادی کمک می‌کند، در نتیجه میزان بقاء بعد از ذوب را افزایش می‌دهد. مزیت دیگر این روش این است که سریع بوده و در مقایسه با انجماد آهسته، احتیاج کمتری به وسایل دارد (۳۶). از طرفی میزان بقاء، اتساع مجدد و شکوفایی بیشتری نسبت به انجماد شیشه‌ای با نی گزارش شده است (۳۵). عیب این روش، آسیب مکانیکی‌ای است که ممکن است به جنین‌ها در اثر چسبیدن به گرید وارد شود. که به‌علت نیاز به سلامت مورفولوژیک جنین‌ها پس از انجماد، قابل چشم‌پوشی نیست (۳۶).

۳-۴-۱-۱ روش GMP^۲

از دیگر روش‌های انجماد شیشه‌ای، GMP است که در این روش، از یک میکروپیپت شیشه‌ای به جای نی استفاده می‌شود (۳۷) که میزان انتقال سرما و گرما را افزایش داده و نهایتاً منجر به کاهش آسیب به جنین می‌شود. در این روش نیاز به درپوش نیست. همچنین قطر داخلی کم آن منجر می‌شود که هنگام پرکردن میکروپیپت شیشه‌ای، ماده محافظ انجمادی همراه جنین کاهش یابد (۳۸). عیب این روش این است که ساخت این وسیله و پرکردن آن با جنین دشوار است (۳۷، ۳۸).

۴-۴-۱-۱ روش SSV^۳

در این روش، از یک مکعب فولادی پوشیده‌شده توسط فویل آلومینیومی استفاده می‌شود. در این روش نیز میزان سرما افزایش می‌یابد. از طرفی، در این روش قراردادن جنین‌ها بر روی مکعب فولادی، دشوار بوده و امکان از دست‌دادن جنین‌ها وجود دارد (۳۹).

^۱. Electron microscope grids

^۲. Glass micro pipette

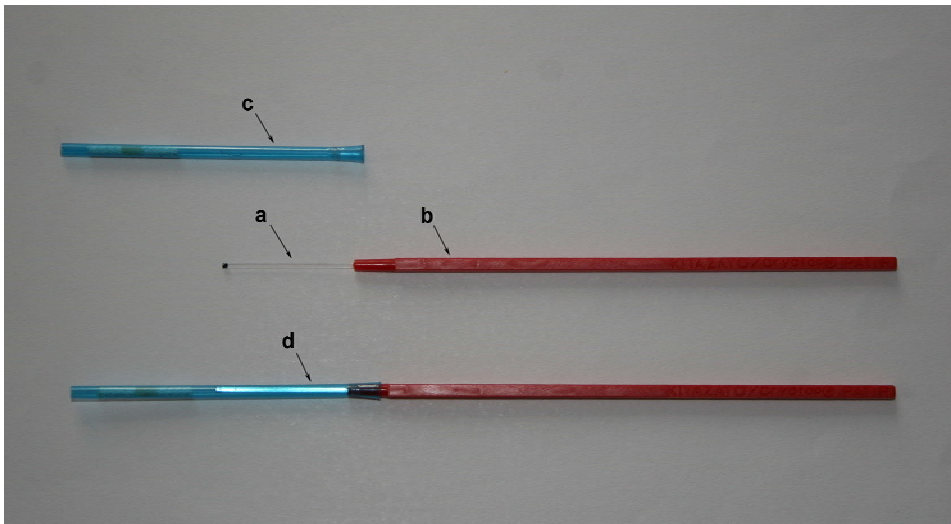
^۳. Solid surface vitrification

۵-۴-۱-۱ روش Cryoloop

روش کرایولوپ، عبارتست از حفظ انجمادی با استفاده از یک حلقه‌ی نایلونی باریک جهت ذخیره‌ی یک لایه ماده‌ی محافظ انجمادی حاوی جنین که مستقیماً وارد نیتروژن مایع می‌شود (۴۰). این روش برای اولین بار برای انجماد محلول‌های پروتئینی و سپس برای حفظ انجمادی بلاستوسیت‌های انسانی و میمون به‌کاربرده شد. حجم کم مواد محافظ انجمادی همراه جنین بر روی کرایولوپ و نیز تماس نیتروژن مایع، منجر به افزایش بسیار زیاد میزان سرما می‌شود. از مزیت‌های دیگر این روش این است که به‌لحاظ داشتن درپوش، امکان آلودگی جنین‌ها کاهش می‌یابد (۴۱). نتایج این مطالعات نشان می‌دهد که روش انجماد شیشه‌ای با کرایولوپ، نتایج خوبی برای تولید جنین خواهد داشت.

۶-۴-۱-۱ روش Cryotop

این روش یکی از روش‌های انجماد شیشه‌ای است که با کمترین حجم ماده‌ی محافظ انجمادی انجام می‌شود (۴۲, ۴۳). در این روش از یک کرایوتاپ تجاری استفاده می‌شود. کرایوتاپ، یک نوار باریک با عرض ۰/۴ میلی‌متر، طول ۲۰ میلی‌متر و ضخامت ۰/۱ میلی‌متر است که به یک دسته‌ی پلاستیکی محکم متصل شده است. به‌لحاظ محافظت از این نوار باریک در نیتروژن مایع، از یک درپوش برای پوشاندن آن استفاده می‌شود. در این روش علاوه بر حجم کم ماده‌ی محافظ انجمادی که به‌همراه جنین بر روی کرایوتاپ قرار می‌گیرد، سرعت سرما نیز در اثر تماس جنین با ازت (-196°C) افزایش می‌یابد. این روش ساده، سریع، قابل‌اعتماد و به‌سهولت قابل‌یادگیری است و جهت انجماد اووسیت‌ها و جنین‌های انسانی در تمام فازهای رشد قابل‌استفاده است (۳). این روش انجماد شیشه‌ای بلاستوسیت‌های انسانی به ۵۳ درصد حاملگی و ۴۵ درصد تولد زنده منجر شده است (۴۲). میزان بقا به‌لحاظ مورفولوژی بعد از انجماد شیشه‌ای اووسیت‌های انسانی MII، میزان ایجاد بلاستوسیت و حاملگی ایجاد شده پس از انتقال آن‌ها به ترتیب ۹۵، ۵۰ و ۴۱ درصد گزارش شده است (۴۴). همچنین اولین تولد زنده حاصل از اووسیت‌های منجمد-ذوب شده به روش کرایوتاپ در آمریکا گزارش شده است (۴۵) (شکل (۱-۱)).

شکل (۱-۱): کرایوتاپ. (a) نوار باریک که نمونه‌ها در پشت مربع سیاه رنگ آن قرار می‌گیرند. (b) دسته‌ی پلاستیکی (c) درپوش (d) کرایوتاپ با درپوش محافظ بر روی آن.

۱-۱-۵ اثرات سوء انجماد بر تکوین پس از لانه‌گزینی

ساتکلیف^۱ و همکارانش در سال ۱۹۹۵ نشان دادند که انتقال جنین‌های انسانی منجمد-ذوب‌شده به رحم مادران باعث ایجاد زایمان زودرس و تولد نوزادانی با وزن کم‌تر از حاملگی‌های طبیعی می‌شود (۴۶). همچنین دولیوست^۲ و همکارانش در سال ۱۹۹۵ نشان دادند، انتقال جنین‌های منجمد-ذوب‌شده به موش باعث تولد نوزادانی می‌شود که در دوران بلوغ وزن بیشتری دارند و یا در ناحیه‌ی استخوان ماندیبل آن‌ها تغییرات اندکی نسبت به گروه کنترل مشاهده می‌شود (۴۷).

۱-۲ اپی ژنتیک^۳

اپی^۴ از ریشه‌ی یونانی و به معنای "فرا" است و علم اپی ژنتیک به مطالعه‌ی تغییرات ارثی قابل برگشت در عملکرد و بیان ژن‌ها، بدون تغییر در توالی نوکلئوتیدی آن‌ها می‌پردازد (۴۸, ۴۹). مکانیسم‌های

1. Sutcliffe
2. Dulioust
3. Epigenetic
4. Epi

اپی ژنتیکی شامل متیلاسیون DNA، تغییرات در سطح هیستون‌ها و تنظیمات وابسته به RNAهای غیررمزگذار^۱ می‌شود که به‌عنوان عوامل اصلی کنترل بیان ژن در طی رشد ونمو سلول مطرح هستند (۵۰). پدیده‌هایی مانند ایمپرینت ژنومی، غیرفعال‌شدن کروموزوم X^۲ و نیز الگوی بیان دسته‌های ژنی که در فرایند تکوین مراحل اولیه‌ی جنینی بسیار حائز اهمیت هستند، به‌طور قابل توجهی با مکانیسم‌های اپی ژنتیکی مرتبط است (۵۰).

۱-۲-۱ تغییرات هیستونی^۳

هیستون‌ها به‌عنوان واحدهای تشکیل‌دهنده‌ی ساختار نوکلئوزوم^۴، نقش بسیار مهمی در شکل‌گیری ساختار کروماتین دارند و تغییرات اعمال‌شده روی آن‌ها می‌تواند باعث برهم‌خوردن آرایش کروماتین شود (۵۰). پروتئین‌های هیستونی به‌ویژه در ناحیه‌ی دم خود، در معرض تغییرات پس از ترجمه^۵ قرار می‌گیرند که در مجموع «تغییرات هیستونی» نامیده می‌شوند. این تغییرات شامل استیله^۶ و متیله‌شدن^۷ اسید آمینه‌های لیزین (K) و آرژینین (R)، فسفریله‌شدن^۸ سرین (S) و ترئونین (T) و نهایتاً یوبی‌کویتینه^۹ و سامویله‌شدن^{۱۰} لیزین است (۵۰).

آنچه امروز به‌عنوان مکانیسم اصلی تأثیر انواع تغییرات ساختار کروماتین مطرح می‌شود عبارت از شناسایی این تغییرات توسط پروتئین‌های خاص، برقراری میان‌کنش‌های پروتئین-پروتئین^{۱۱} و فراخوان آنزیم‌ها و پروتئین‌های عملکردی به‌نواحی تغییر یافته‌ی کروماتین است.

در مبحث تأثیر تغییرات هیستونی بر ساختار و عملکرد کروماتین، اصطلاحی به نام «کدهیستونی^{۱۲}» مطرح می‌شود (۵۱) که به‌معنی تلفیق چندین تغییر مختلف و وجود ارتباط متقابل بین آن‌ها در بروز یک عملکرد بیولوژیکی خاص است. به‌عنوان مثال فسفریله‌شدن سرین شماره‌ی ۱۰ در هیستون H3 (H3-S10ph) به‌همراه استیله‌شدن همین هیستون در لیزین شماره‌ی ۱۲ (H3-K12ac) و نیز

---

¹. Noncoding RNAs

². X inactivation

³. Histone modification

⁴. Nucleosome

⁵. Post translated modification

⁶. Acetylation

⁷. Methylation

⁸. Phosphorylation

⁹. Ubiquitination

¹⁰. Sumoylation

¹¹. Protein-protein interaction

¹². Histone code